ſeppa emmandaks, kes mõldrile, ſe mõldre emmandaks ꝛc., ſepärraſt läkſin ma lesſele, et piddin ka lesſeks ſama, agga walle puhhas! Nüüd ollen isſe õnnetusſe sisſe jooksnud.“

Julge hobbune.

Kui ühhe tallomehhe käest, kes omma hobbust mütas, küsſiti: „kas ſe hobbune ehk kardab?“ kostis temma üsna julgeste: „Ei ſugguge! ta on mitto ööd jubba aino üksi pimmedas kuri ai olnud, agga kartusſe pärraſt mitte kõrwa ligutanud.“

Kallis poeg.

Üks Danima tallopoeg olli pea keik omma warra poia kolitamisſe peale ärra kullutanud, ja kui ta näggi, et laisk poeg ommeti middagi ep olnud õppinud, öhkas temma: „Oh kui mitto head lehma ollen minna ſelle ühhe ainſa laiſa härja eest ärraannud!“